

کتاب خانہ احمدیہ کلکٹوریٹ جیل آباد کوئٹہ

(*)

تفہیم اخلاقیات

لکھنؤ

۱۱۰۴

Cell No.

Author

Title

الم ۶/۲۶
احمد اسماعیل
ترجمہ حکم راعیہ

Acc. No.

مکتبہ احمدیہ



ترجمہ حکم

از تصنیفات

حضرت غوث شریف و قطب جلیل منیف پیر روشن ضمیر سیدنا
السید الشیخ احمد الرفاعی الحسینی الکبیر رضی اللہ عنہ

(مترجم)

کیلانی زادہ السید محمد سیف الدین

برخست نظارت معارف جلیله طبع شدہ است

استانبول

درمطبعہ (محمود) بك درجوار باب عالی درجاده ابوالسعود

نومرو ۷۲

۱۳۰۲

﴿ مقدمة مترجم ﴾

﴿ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴾

حمد و سپاس و شکر بی قیاس خداوند منان که
 { خالق الانسان و علمه الیان } را سزد . و صلوات
 زاکیات و تسلیات عاطرات بر مفضل موجودات
 و رحمة عالمیان رسول مکرم و نبی معظم صلی الله
 علیه و سلم و بر آل کرام و اصحاب کزین عظامش
 رضوان الله علیهم اجمعین باد . بر ضمیر هنرو ران صاحب
 تدبیر مخفی نماند که چنانچه این عبد فقیر بر تقصیر فانی
 { محمد سیف الدین } فرزند السید { محمد مرتضی }
 ابن المرحوم و مغفور له پوست نشین درگاه قادریه و مفتی
 اسلام در حماة الشام السید { محمد نجیب } ابن العلامة السید

الشيخ {محمد الازهرى} ابن الاستاذ السيد {الشيخ عمر}
 ابن مرشد كبير وعارف شهير پوست نشين طريقت عليه
 قادريه در حماة حميه مولانا السيد {الشيخ يس} الجيلاني
 قدس سره. متسلسلا بقطب اكرم رباني وغوث اعظم
 صمداني محبوب سبحاني سلطان الاولياء وسردار اصفيا
 ابي محمد بازالله الاشهب جامع معارف ومعاني سيدي
 {السيد الشيخ محي الدين عبدالقادر الحسني الحسيني الجيلاني}
 رضي الله عنه نسبت اتصاليه دارم. واز طرف مادر نيز
 بحضرت شيخ كبير وامام خطير سلطان اجله عارفين غوث
 جليل رباني وعلم شهير يزداني استاذ معظم لاثم دست
 نبئ مكرم صلى الله عليه وسلم ابي العلمين مولانا وسيدنا
 {السيد الشيخ احمد الرفاعي الحسيني} رضي الله عنه نسبت
 اتصاليه دارم. چونكه والده ماجده السیده الحسينيه
 {فاطمه} بنت المرحوم السيد حسن بن السيد يس ابن السيد
 عبدالرحمن ابن السيد علي العيسى الرفاعي آل القطب المشهور

{ السيد الشيخ محمد العيسى } دفين خاك عطرك
 حماة الشام که یکی از مشاهیر اولیای حما است رضی الله
 عنهم اجمعین . درین زمان سعادت اقتراں و هنکام
 میمنت فرجام حضرت پادشاه معارف پرور و شهنشاه
 عواطف کستر امیر المؤمنین و خلیفہ روی زمین خادم
 الحرمین الشریفین ظل الله فی العالم حارس شرع
 محمدی المؤید من السماء المنصور علی الاعداء مولانا و ولی
 نعمتنا المعظم شوکتآب السلطان ابن السلطان السلطان
 { عبدالحمید } خان ثانی الغازی حفظه الله و ادام علاه
 و نصر جنده و أبد ملکہ الی آخر الزمان بجرمة ولد سید
 عدنان صلی الله علیه وسلم . { خواستم } کہ بطریق تبرک
 { حکم مشہورہ جد ماجد خود حضرت قطب جلیل
 السید احمد الرفاعی الکبیر رضی الله عنه } کہ درنتایج
 دین و درسلوک اهل یقین ذخیرہ مکمل در زبان عذب
 البیان عربی تألیف و تصنیف فرموده است من ہم آنرا

موافق اصل بزبان فصاحت بیان فارسی ترجمه نمایم .

﴿ بیت ﴾

پوش کر بخطارسی و طعنه مزین
که هیچ نفس بشر از خطا خالی نبود

و این موفقیت محضا از ملاحظه لطیفه و یاوری روحانیت
جليلة شریفه آن بزرگوار بدین بنده روی داده است .
امدنا الله والمسلمین بامداداته وجعلنا من المحفوفین برعايته
وبرکاته آمین .



﴿ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴾

﴿ این ترجمه مختصره حضرت مؤلف رضی الله عنه است ﴾

آن سید امام و ولی همام قطب غوث جامع خاشع متواضع صاحب کرامات ظاهره و مناقب باهره است که خدای تعالی آنرا ممتاز و سرفراز کرده است بدست بوسی رسول معظم صلی الله علیه وسلم یعنی شیخ کبیر و عارف شهیر مولانا (السید الشیخ احمد الرفاعی) ابن السید ابی الحسن علی ابن السید یحیی ابن السید ثابت ابن السید حازم ابن السید احمد ابن السید حسن (معروف و مشهور برفاعه که جد بزرگوار آن می شود بجد خود نسبت دارد چنانچه صاحب تریاق و فاروثی و شریف مرتضی شارح قاموس و سائر آثقات بدین وجه ذکر کرده اند) ابن السید المهدی ابن السید ابی القاسم محمد ابن السید الحسن ابن السید الحسین ابن السید موسی الثانی ابن الامام ابراهیم المرتضی ابن الامام موسی کاظم ابن الامام جعفر الصادق ابن الامام محمد الباقر ابن الامام زین العابدین علی ابن الامام سیدنا الحسین السبط شهید دشت کربلا ابن سیدنا و مولانا امیر المؤمنین وصی رسول امین ابی الحسین علی کرم الله وجهه (رزقه) از زوجه پاکیزه اس سیده نساء علیان

حضرت فاطمه زهره (دختر) سید مخلوقین و رسول رب العالمین
 سیدنا محمد صلی الله علیه وسلم . و مولود شیخ رضی الله عنه
 در واسط . و وفاتش در (ام عیبه) واقع شده است که آن ده
 است نزد يك واسط در قاموس گفته است که (ام عیبه) بروزن
 سفینه است نزد يك واسط و در آن قبر سید احمد الرفاعی اه .
 و شریف مرتضی در شرح قاموس نیز گفته است که (ام عیبه)
 بروزن سفینه است نزد يك واسط عراق و در آن قبر یکی از اقطاب
 اربعه است که صاحب کرامات ظاهره سید بزرگوار ابی العباس
 احمد بن علی بن یحیی بن حازم بن علی بن رفاعه است بنا برین
 نسبت بجدش برفاعی دارد و او فرزند دختر سید منصور بطائی که
 در زمانش بباز انهب لقب داشته بود رضی الله عنهم و نفعا بهماء .
 شیخ رضی الله عنه در سال پنجم و دوست پیدا شد و در سال
 پانصد و هفتاد و هشت وفات نمود و در قبه جد مادرش قطب
 جلیل انصاری شیخ ابی بکر الواسطی النجاری مشهور بصوفی
 پدر شیخ منصور بطائی مشارالیه دفن شده است . کروهی
 از مفتی ثقلین مولانا تقی الدین واسطی قدس سره پرسیدند که
 از شغل احمد الرفاعی در مدت عمرش چه بود گفت کارس در مدت
 حیاتش مدت عمرش بود چون این لفظ بر ایشان مبهم ماند
 گفت شغلش (الله) بود و این نام همایون عدش در حساب حمل
 شصت و شیش سال است . و گفته اند که تاریخ ولادتش (جاء
 يد سر الرب) و تاریخ عمرش (الله) مد طبعیرا الف اعتبار

باید کرد و تاریخ وفاتش (لله جاء يدسر الرب) * حضرت امام
 هام شیخ ابراهیم کازرونی در کتاب تریاق در حین ترجمه حال
 حضرت مولانا رضی الله عنه این دوبیت را فرموده است که

اذا نظرت الى الدنيا وهيئتها * فانظر الى ملك في زى مسكين
 ان كان يصلح للدنيا سواء فى * فذاك يصلح للدنيا وللدین

حضرت امام محدثین عزالدین احمد الفاروثری قدس سره در نفحه
 مسکيه در بحث نسب مبارکش چنان می فرماید *

﴿ بیت ﴾

متى ما قيل ان نجم الصبح حيا * تعين ان مركزه السماء

نسبت حضرت سید احمد الرفاعی بحضرت محمدیه و وصت مسلسله
 حسینیه که در جمیع امصار و بواحی و اقطار مانند آفتاب فی وسط
 النهار اشتہار دارد برای اقامه دلیل آن احتیاج ندارد *

﴿ بیت ﴾

فليس يصح في الاذهان شيء * اذا احتاج النهار الى دليل

بلکہ در اینجا ذکرش بجهت تلمذ اشتہام تفحات عطر آمیزش بیان می‌نمایم چونکہ نبی معظم سید عرب و عجم بصحت نسبت و وصلتش شہادت فرمودہ اند زیرا کہ در سالی کہ شیخ رضی اللہ عنہ بحج رفته بیش حجرۂ عطرناک نبویہ استادہ بحضرۂ رسالتیناہ بدین وجہ خطاب نمودہ بود (السلام علیک یا جدی) پس فخر کائنات و سید موجودات علیہ افضل صاوات بدین وجہ جواب دادند کہ (وعلیک السلام یا ولدی) در ہنکام استماع این کلام بحضرت شیخ وجد حاصل شدہ و این دوبیترا انشا کرد و گفت .

فی حالۃ البعد روحی کنت ارساها * تقبل الارض غنی وھی نائبتی
وہذہ دولۃ الاشباح قد حضرت * فامدد یدیک کی تحظى بها شفتی

آن وقت پیغمبر ذیشان صلی اللہ علیہ وسلم دست شریف خود را از مرقد مبارک دراز کرد . و حضرت پیر روشن ضمیر او را تقییل نمود . و در آن زمان از شاہدان نزدیک نود ہزار ارافر موجود بود و ہمگی شاہدان دست شریف پیغمبر علیہ السلام را دیدہ و کلام مبارکسرا شنیدہ اند . می‌گوید کہ پدر من فغنا اللہ بہ از پدر خود عز الدین عمر الفاروقی قدس سرہ روایت می‌کند کہ آن نیز ہمراہ حجاج آن سال یافت شدہ بود و آنرا بحشم خود دیدہ است و ہمراہ زوار شاہدان بزرگوار شیخ حیات ابن قیس الحرانی

وحضرة السيد الشيخ عبدالقادر الحلی والشيخ عدی الشامی هم
 حاضر بودند رضی الله تعالی عنهم اجمعین • ومی گوید که بحمدالله
 من هم پنج نفر حجاج آن سال را بحکم خود دیده ام نفعنا الله بهم
 اجمعین اه • این کرامت علیه ومعجزة نبویه را بسیاری کسان
 بزرگوار در تصنیفات خود مانند جلال السیوطی والنهاب الحفاجی
 در شرح شفا والمناوی در طبقات خود وامام عبدالرحمن صفوی
 در کتاب خود مسما الزهة وابن الحاج درام براهین والصادفی
 در اسرار ربانیه ذکر کرده اند • و ذکر سالی زمانه این را جاریست
 وفی الجملة در ولایت ابرار اقرار باید کرد و نه انکار •

﴿ بیت ﴾

و کرام الحسود لها ججودا • و اکس لاسبیل الی الججود

ایندالله ببرکاته الساریة والمسلمین ونفعنا به وبجميع اخوانه
 واولیاءالله الصالحین امین •



حكم حضرت القطب الجليل سيدنا السيد الشيخ ابى

العباس احمد الرفاعى الحسينى الكبير رضى الله عنه

﴿ مترجم ﴾

مير كيلانى زاده السيد محمد سيف الدين

﴿ مقدمة حکم رفاعیہ ﴾

﴿ بسم اللہ الرحمن الرحیم ﴾

الحمد لله والصلاة والسلام على سيدنا ومولانا ونينا محمد رسول الله
وعلى آله وصحبه ومن والاه (اما بعد) اين فقير محتاج بر حمة
ربه القدير على ابو الفضل الواسطي الشافعي احسن الله اليه
بالعفو والمغفرة امين . مى كويد كه در خزينه علامه و حبيب
جليل فهامه سيد الشيخ عبدالسميع الهاشمي اين (رفاع) بخط
سيد جليل وولى بزرگوار شهير شيخ مشائخ كوه راسخ دريائى
معارف وكنجينه عوارف صاحب دست بيضاء و منقبة عظمى
ابى العباس القطب الشريف (السيد احمد محى الدين ابوالعلمين)
فرزند سيد محتسم ابى الحس على الحسينى الرفاعى قدس الله سره
ورضى عنه ديده ام در حاشيه آن حضرت شيخما شيخ عبد
السميع الهاشمى نوشته است كه (اين حكم حضرت غوث شريف
سيدنا سيد احمد الرفاعى الحسينى) رضى الله عنه است آنرا بمن
داد و بحفظ آن مرا امر كرد و اين از افس ذخائر است براى
كسى كه خداى تعالى اورا توفيق فرمايد .



— ﴿ بسم الله الرحمن الرحيم ﴾ —

الحمد لله رب العالمين وصلى الله وسلم على سيدنا محمد وآله وصحبه اجمعين
والسلام علينا وعلى عباد الله الصالحين من العبد الفقير الالاشى (احمد)
الى الشيخ المحتشم الهاشمى كان الله لنا وله وللمسلمين امين .
(اى برادر) من ترا بتقواى خدا واتباع سنت رسول الله صلى الله
عليه وسلم وصيت مى كنم . و مى خواهم كه بدين نصيحت كه چه
درحق تو و چه درحق امثال تو فائده كلى دارد . رغبته تمام
نماي . و زنهار بنا اهلان مسپارى . چونكه بد آن ظلم مى كنى .
اى (عبد السميع) اكر فقير براى نفس خود يارى نمايد خيلى
مانده مى شود . اما اكر كار خود را بجناب خدا بسپارد
بى خويستان و دوستان دستكيرش مى شود . عقل كنچينه
فوائد و كيمياءى سعادت است . عام درجهان سرفست و درعقابا
عزت . كسى كه بامستعار قيام مى نمايد بجز حجاب فائده ندارد .
كريستن مادر مانند كريستن مستاجر نيست . چندانكه كس طقطقه
نعال باطراف رجال مى نمايد آن قدر سرودين مى پراند .

دو لفظ در دین مفرق است یکی گفتن در وحده و دیگری شطح
 است یعنی تحدث نعمت از حد بیرون . طومار حال مردم
 از دوستان و رفیقانش نمایان است . سختی کشیدن مردمان
 و حساب و کتاب ایشان همه از سبب ریاست و شهوت است .
 و درین دو چیز غایات است . هر حقیقتی که مغایر شریعت باشد
 زندقه است . انتهای معرفت خدای تعالی عبارت از باور
 نمودن و بودش بی چون و چرا و مسکن و جا . شدت مرض
 موت پلهای نخستین معرفت خداست نزد محجوبین .
 و لهذا بما گفته شد (موتوا قبل ان تموتوا) آمدن موت پرده
 را برمی دارد چنانکه وارد شده است (الناس نیام
 فاذا ماتوا ابلهوا) . همه توحید تو قبل از تنزیه خدا سبحانه
 و تعالی سرک است . توحید و جدا نیست در قلب از
 تعطیل و بیه مانع می شود . آمد و رفت همه خیال است .
 ای مسکین از اسب تکبر پیاده شو . بسی لغز شها هستند که
 بحفره می - ازند . بعض علم است که میوه اش جهل است .
 و بعض - است که ثمره اش علمست . تو که علم ترا اجامه ذل
 پوشانیده پس چگونه عزت علم بتو درست می آید . مپندار که
 رنگ خنیر یترا بپوشاند چونکه آن خاتنها رنگ مویها تغیر
 کرده است و نه پیر را . نشستن آدم از رفین قاف تا قاف افضل
 است . و از سخن راندنش در ذات و صفات باری تعالی
 سکوتس اکمل . هر که بر مخلوق دست درازی می کند نزد

یزدان کوتاه دست می شود . هرکه بر بندگان خدای تعالی
 تکبر نماید از نظر معبود می افتد . هر حال تحولی دارد .
 و هر پنهانی ظاهری دارد کسی که زره شکیب بپوشید از تیر
 شتابی سلامت ماند . اگر مرد صاحب تمکین بر بلند ترین
 کوههای روی زمین نیزه نصب نماید و هشت شبان روز تند باد
 بر آن بوزد بازهم يك مویش تغییر نمی یابد . دروغگو آنست که
 بر مبدعات بر پا می گردد . و خردمند آنکه مقصودش بیرون
 مبدعات است . مرد کامل بغیر از خدا هر چیزی را ترك می کند .
 همه مخلوقات نه کردند و نه سود می رسانند . بلکه بندگان خدا
 حجابی شده اند هر که آن حجاب را بردارد بخالق خود
 می رسد . بغیر خدا اطمینان نمودن خوف است و خوف خدا
 اطمینان است از دیگران . زیر هر حالتی يك حال یزدانی یافت
 می شود اگر آنرا می شناختی می دانستی که سعی و اسکان تو همه
 بد آن تعلق دارد . و تو مسخر هستی (اعملوا فكل ميسر
 لما خلق له) . صوفی آنست که آینه نفسش صاف شده فضیلت
 خود را بر دیگران نیند . همه اغیار حجابهای قاطعه هستند .
 هر که از آنها رهای یافت بمراد واصل گردید . وقت مانند
 شمشیر است . هر که بد آن مقابله نماید آنرا می برد . نشان
 خردمند در سستی صبر نمودن و در فراخی تواضع کردن و در
 هر چیز خوبی گرفتن و طالب حق شدن است . و علامت
 عارف حال را کتم کردن و سخن راست گفتن و از میدها رهای

یافتن است . دنیا و آخره درد و سخن است . یکی عقل است و دیگری دین . علم آنست که ترا از رتبهٔ جهل بر آرد و از منزلهٔ غرور دور کند و در راه اولی العزم بیندازد . شیخ آنست که نصیحت خود را بتومی فهماند و در هنگام رهنمای دلیلت بگردد و در وقت گرفتگی برمی دارد . شیخ آنست که ترادر راه کتاب و سنت بیندازد و از محدث و بدعه دور نماید . شیخ آنست که ظاهرش و باطنش شرع باشد . طریقت عین شریعت است . دروغگو این خرقه را می آلاید و می گوید باطن غیر ظاهر است . مرد عارف می گوید که باطن آنچه باطن ظاهر است و جوهرش خالص . قرآن عظیم الشان دریای جمیع حکم است ولی گوش شنوا کجا است . آواز نجات در هنگام دق باب رضای خدا می شنوی . از خدا راضی باش و اگر راضی باشی با من و امان می خوابی . آنکه پسر و مادر و عم و خال و مال و خویشان و رجال افتخار نماید از معرفت بویی نمی گیرد . هر که نفس خود را می بیند نزد خدای تعالی هیچ نیست . اگر عابدی عبادت ثقاین نماید و در روی ذره از کبر باشد آن عابد از دشمنان خدا و اعدای رسول الله علیه السلام است . سه چیز یعنی عجب و حقیق و بخل است که اگر در کسی یافت بشود و تا از آن نکرده و ولی نمی شود . هر که نفس خود را از دیگران بهتر بیند نزد خدا و مخلوق خدا دروغگو است . ظالمترین آنست که خود را از دیگران بزرگ می بیند . ظالم آنست که مرد بر مرآت کاذبه دنیا

حریص باشد . و از آن مراتب یکی آنست که چه بنشستن
 و چه بگفتن چیزی که حق نداشته باشد بر برادر خود خود را
 ارتفاع می دهد . و همچنین مرتبهای دیگر نیز قیاس میشوند .
 هر که مردم را بقوه قاهره بگیرد در دل ایشان دشمنی خود
 می گذارد بهر طوریکه بوده باشد . و آنکه مردمان را بمسکنت
 و تواضع اتخاذ نماید در دل ایشان اعتراف عزت یا اهانت می گذارد .
 بهترین رفیق در ملک خدا ترس خداست . و بهترین جاه
 اخلاص است . اگر کسی اندکی از کبر و انانیت داشته باشد هرگز
 بمرتبه اهل کمال نمی رسد . شاطح اگر نیفتد بر حالت شطح
 پایدار می ماند . مرد کامل از خدمت خود واپس نمی ماند .
 دعوی بقیه رعونت در نفس است . اگر چه دل بد آن تحمل
 ندارد باین همه احق از دعوی باز نمی استند . تحدث نعمت
 بیان قرینیت است و رستن از تجاوز مرتبه بندگی . مرد
 عارف نه بدنی و نه آخره نظرمی نماید . بهترین کمال ترك اغیار
 و استبشار است از حوادث اکوان و خواری در جامه فنا میان
 دست قدرت حی لایموت است . رواق شیخ را حرم و کورن را
 صنم و حالش را آلات گرفتن درهم مساز . مردم آنست که شیخ
 بد آن افتخار نماید ندوی بشیخ . کوش کسی که از آواز اغیار
 کر کردید ندای (لن الملك اليوم) می شنود . و از اسب دروغ
 و کبر و انانیت و قوت وحدت و غضب می فرآید و در مقام عبودیت

می‌استاد . زنهار از آن کلام که بعض از اهل تصوف در باب وحده
می‌گویند . و زنهار از شطح چونکه حجاب ذنوب از حجاب
کفر اولی تراست . (ان الله لا یغفر ان یشرك به و یغفر ما دون
ذلك لمن یشاء) . اگر مردی را ببینی در هوا می‌پرد باز
اعتبارش مکن تا که اقوال و افعالش را بترزوی شرع بسنجی .
زنهار از انکار هر قول و فعل طائفه صوفیه . و احوال ایشان را
بدیشان تسلیم کن . اگر شرع شریف حال ایشان را رد کند
در آن صورت با شرع باش . پیش از ترك خلائق تکلم بحقایق
از شهوات نفوس است . هر که بهوای نفس خود از حق بباطل
میل نماید در گمراهیست . نخستین ابواب معرفت موانست
نمودن باخدای تعالی است . و ذاهدی قدم نخستین قاصد راه
خدای عز و جل . و هر که بعشق می‌میرد شهید است .
و هر که باخلاص زندگانی می‌کند سید است . و این هر دو بتوفیق
خدای تعالی است . و آنکه بی‌مرشد راه می‌رود بقهر باز
می‌گردد . بدین طریقت بآرث نیاید از یدر وارث نمی‌شود
بلکه این طریقه عمل وجد و ایستادن برحد و ریختن اشک برحد
و ادب باخدای تعالی است . برخی اذنا دانان می‌پندارند که
بدین طریقت باقیل و قال و درهم و مال و ظاهر اعمال نائل
می‌شوند . بخدا چنین نیست . بلکه نائل شدن بدان بصدق
و انکسار و ذل و افتقار و اتباع سنت نبی مختار و ترك اغیار است .
آنرا که خدا عزیز کرد در هر جا عزیز است . و آنرا که

دیگری عزیز کرد در هر جا عزیز نیست . قرآن آیت جامعه است
 آیات ربانیه درو مندرج است . کسی را که جناب خدا
 بفهم بواطن کتاب و التزام ظاهر شرع احسان نمود هر آینه آن
 کس ده غنیمت را فراهم آورد . و هر که بر آئی خود معناداد
 کم راه می شود . و از ظاهر و باطن دور می افتد . ذکر
 خدا سپر همه افات سماویه و حادثه ارضیه است . چون مرد
 ذاکر جلیس خداست پس متأدب باید گردید بامذکور . تا از
 مجالستی که برکت قبول است دور نیفتد و از غفلت پاک گردد .
 هر زبانی که مترجم حضرت قلب شده بگوید بضاعتش را آشکار
 می گرداند . و کنجینه اش را می کشاید . کسی که حضرت
 قلبش پاک شد زبانش خوب و بیانش هم شیرین است . اگر
 بزبان خود بفتح سیال اعتبار نماید و حضرت قلب را بپاک گرداند
 شرفان و برهانش زیاده می شود . و آنکه اکتفا کرد بمحض
 زبان از تناول ثمرات افعال تنها باقوال کوتاه دست می ماند .
 روح جسم معرفت انتباه دائمی و سرسلیم و قلب رحیم و قدم ثابت است .
 و از شرط حکمت آنست که معروف را باهش بسیاری . و شرط
 راستی آنست که از غیر اهل هم منع نمای . و ثمره تواب
 این دو فعل را از خدا می یابی . بمعروف کفران نعمت
 مکن زیرا که نزد خدا کران است . دساس افلاح نمی شود .
 و ظالم عزیز نمی گردد . و کار عاصی تمام نمی شود . و بنده که
 بویکل و نصیری خدا راضی می شود خوار نمی گردد . مرد

مشکک افلاح نشود . و حیلہ کار بکام نمی رسد . و بخیل سودمند
 نشود . و حسود مدد نمی یابد و سگ دنیا بر کوشش جیفه
 مستولی نمی گردد . و محول حول خداست . غارۃ خدا می در
 دوقهر و تدمیر می کند . و برای شکستن دل بندۀ مؤمن که
 بجز خدا یاری ندارد حال مملکت کسری را برهم می
 زند . کسانی که نفس خود را می بپند دل ایشان نا بینا
 می گردد . اما مرد دیندار باستغفار حجاب را بر می دارد . و بر
 مرد بی دین حجاب بر حجاب می افتد . و معصوم آنکه
 خدای تعالی آنرا نگاه داشت . ابلهی درمان ندارد .
 و حق دفع نمی شود . و با مغرور صحبت نمی شود . و مرد
 غدار عهد و پیمان نمی بیند . و غافل نور ندارد . کسی که
 عهد و پیمان بجا نمی آرد ایمان هم ندارد . جناب خدا چنان
 مقدر فرمود که مردمان نیک کردار در دنیا از دست اسرار
 و زبان فحار عذاب دشوار یابد . و مرد مردار هم در حق
 نیکی کننده بدی و در حق مرد بی ضرر حیلہ و مکر نماید .
 و مدد خدا ببندۀ مخلص منکسر محیط است (و مال الطالین من
 انصار) . علامت عدو آنست که بمال تو رغبت می نماید وقتی که
 مالت نقصان شد ترا می گذارد . و در غیبت توتیغ زبان را
 می بر آرد . و از مدح و ستایش تو آکراه می نماید . تو اورا
 بخدا بسیار که خود سر بکون می شود بر سرس . آن مانند
 آتش است که هیزم را می خورد و خود هم محو می شود

(و کفی بالله نصیرا) . و علامت دوست آنست که محضا برای خدا دوستی می نماید و اگر حنین رفیقی یافتی با او پیوند نمای . چونکه دوستان خالص کم یاب هستند . بعض از کلام صوفیان را تأویل کن و گویا تو خود را بشبهات منع می کنی . اگر من در زمان حلاج منصور می بودم من نیز در فتوی دادن بآن کسی می شدم که در حق او فتوای قتل داده بود اگر دعوی اثبات می شد . و گرنه چنان تأویل می کردم که از وی منع شود و توبه کردندش در رجوع نمودنش بخدای عز و جل قناعت می کردم . زیرا در رحمت گشاده است . خدای تعالی درجات رفیعہ را ببندہ از بندگان خود بخشیده است و اهل بخشایش بد آن درجه ها بالا می شود . هر که سر خدا در طی این بخشایش ادراک نمود بہسہ مخلوق تواضع می نماید . چونکہ خوا تیم مجهول و ساحۂ کرم فراخ است و در حق حضرت بخشندہ قید نیست ہر چہ بجواہد می نماید و ہر کہ را بجواہد برحمۂ خود مختص می نماید (یختص برحمۂ من یشاء) . بعض اعاجم صوفیہ خراسان گفتند کہ روحانیت ان شہریار صوفی کیر قدس سرہ برہمہ صوفیان عرب و عجم بکلی تصرف می کند . با وجودیکہ چنین نیست چونکہ جناب خدا وہاب و فعال است . نیابت محمدیہ نزد اہل دلان ثابتہ است و دور می کند بنوبت اہل وقت بر مقتضای درجہ ایشان . و تصرف روح برای مخلوق درست نیست . بلکہ کرم خدا نہ

بعض بلکه همه اولیاء اشتمال دارد . کسی که اولیا را بخدای
 تعالی وسیله سازد حالش صلاح می یابد چنانکه خدای متعال
 فرموده است (نحن اولیاءکم فی الحیوة الدنیا و فی الآخرة)
 حد و نهایت اینست . زنده از افراط اعاجم چونکه در عمل
 بعض ایشان اطراء دارد . وحیب خدا و رسول محبتی
 صلی الله علیه وسلم از آن نبی کرده است . اگر بنده زنده
 باشد و یا مرده از دیدن فعل در وی اجتناب نمای چونکه تمامی
 مخلوقات (لا یملکون لا نفسهم ضراً ولا نفعاً) یعنی نه از ایشان
 فائده می رسد و نه زیان . لکن محبت دوستان خدا را نزد خدا
 وسیله ساز . زیرا که محبت خدا بنده کانش سر یست از
 اسرار الوهیت است . وجه وسیله خوب است نزد خدا سر
 الوهیت و صفت ربوبیت . مرد ولی آنست که بجان و دل
 بدامن نبی صلی الله علیه وسلم تمسک نماید . و از خدا راضی
 شود . کسی که بخدا پناه می آرد جلیل می شود . و کسی که بجز
 خدا بر دیگری اعتماد می کند ذلیل می گردد . و آنکه باغیار
 استغنا کند خورد می شود . و کسی که بغیر راه پیغمبر راه دیگر
 گرفت کم راه می شود . دانش نورا است و تواضع هم سرور .
 همت مرد آنست که حال خود را بخدای سپارد . علوی مرتبه
 ایمان علوی همت فرق و تفاوت دارد . و کسی که یقین
 میداند که خدای تعالی کار ساز مطلق است عنان همت خود را
 از دیگران می گرداند . کسی که در راه خدا همت نماند دارد

عزیمتش بخدا درست است . و بسایه دیگران نمی رود .
 خوان کرم آنست که بروی چه مرد خوش خو و چه بد خو
 بنشیند . جناب خدا در خاتمه بر بندگان خود از مادر مشفق
 تراست . اگر ایزد تعالی بنده خود نعمتی احسان نماید
 هرگز از وی باز نمی ستاند مگر بکفران نعمت . فیوضات
 مواهب الاهی بیرون از تصور او هام و عقول است . آنکه میدانده که
 پروردگار هر چه خواهد می سازد . پس کار خود را بکار ساز
 مقتدر می سپارد . و پیشانی خود را بر خاک تسایم می گذارد .
 اگر حقایق بر کسی آشکار گردد از صحائف آن سطر (کل
 شیء هالك الا وجهه) را می خواند . اگر بنظر امعان
 در دوائر اکوان نگاه نمای می بینی که عجز بدان محیط است
 و افتقار هم بدو قائم . و حول و دستگیری و توانگری و قدرت
 برای خداست که شریک و نظیر ندارد . لغزش پای دعوی
 و خود بینی و معارضه اقدار است . اگر مطابق دعوی قدرت
 و قوت می داشتی هرگز نمی مردی . چون تو دعوای کبر
 و غرور می نمای پس تو کجا و ریاست کجا از اسب ریاست
 و عزت فرای . و جامه بنده کی و ذلت را بیبوس . جو که همه
 دعوی تو دروغ است و همه ریاست و کبر تو هرزه کو بیست .
 ازین چیزها خاموش باش و بگو هر چیز از جانب خدا .
 سیر بکن در میان دو دیوار یخی در دیوار شرع و عمل .
 در طریق اتباع سالت باش زیرا که طریق اتباع خیر است

و طریق ابتداء نیز شر • و در میان خیر و شر فرقی بسیار دارد • روی خود را بر در تسایم و جین خود را بر خاک تواضع بنه • و بر عمل خود تکیه مکن و التجا نمای بر رحمت و قدرت خدای تعالی و از خود بینی و دوجویی پاک شو • بلکه بد آن وسیله باهل سعادت که ایمان آوردند و تقوی نمودند ملحق می شوی • برکت بنده صالح اولوقت است که بخدای عز و جل نزدیک شود • اولیا بدر وازه یزدان حرمت دارند و اگر ایشانرا چنین قسمت نمی داد دیگران را بولایت خود اختصاص نمی کرد ایشان جانبازان خدا هستند که جناب خدا شریعت خود را بایشان مؤکد و حقیقت را نصرت داد و شرف پیغمبر علیه السلام را نگاه داشت و بدو رسانید چنانکه خدای تعالی فرموده است (یا ایها النبی حسبک الله و من اتبعک من المؤمنین) • معرفت یزدان کونا کون است و اعظم اقسام آن تعظیم او امر خداست •

در میان خدا و بندکان خدا بجز غفلت حجابی ندارد (قال الله تعالی) اذ کرونی اذ کرکم (• بنده عارف بخدای تعالی پناه می برد و کرم از خدا منتظر می باشد و جناب خدا بی سابقه صنعت و عمل ایشان بکرم و فضل خود نائل گردانید • دل در میان دو انکشت قدرت یزدان می گردد پس تضرع و نیاز بکنید بخدای تعالی تا که دلها را بر محبت و دین خود ثابت گرداند (و کفی بالله ولیاً) • مظاهر آدمیان بر دو قسم است

یا مظهر خیر است یا مظهر شر و متصرف هم در آن یزدان است
اما از افعال خیر بندکان راضی می شود و از افعال
بد ایشان راضی نمی شود. زیرا که اختیار جزئی نیز ایشانرا
بخشیده است . توکج را بر است کردن پیش از آن که
وقت راست شدن بیاید مکوش چونکه ابرخیر در هنگام خود
می بارد و قبل از آوان طلب نمی شود . همت را بدست
هم و غم مگذار زیرا از مطالب عالیه می آفتی . چونکه غم کافور
همت است و اقدام غبرش . و کار ساز موجود است و غیر او
مفقود . بایست بر افعال که بتو احسان شده است . و نفس
خود را تبدیل آنچه درسا ختنش مضطرب می شوی مکلف
مساز . و نفس خود را نه مجبور زنه مختار شمار . زیرا امر در میان
دو امر است . هر ولی که می گوید و حمله می آرد او در حجاب
قول و صولت است تا که زیر عظمت ربو بیت مقهور می شود
و بامر خدا رجوع می نماید . زیرا اگر رجوع نماید بصدق قاب
قوسین و متابعت محمدیه مظهر می گردد . آن گاه پیاپی بنده کی
که بهترین و بلند ترین رتبه است و برای خلق بجهت قربت خدا
بزرگتر و قویتر از آن وسیله نیست بدو صحیح می شود .
هر که سرمه توفیق بچشم کشید هر چیز را بعلم "یقین و حق
الیقین بدید . بدرستی که مباطن و مضاطر زیر قهر باطن
ظاهر است . صفاء دل و بصیره و نفاذ نور دیده از کم خوردن
و نوشیدن حاصل می شود . چونکه کر سنی خود بی و تعاضم

و غرور را زائل می کرداند و تعذیب نفس بدان است تا بحق
 مشغول می شود . و هیچ چیز مانند کرسنکی ندید مکه نفس را
 بشکند . چونکه سیری کرانی و تار یکی دل می آرد و نا بینای
 پیدا می شود و بسبب آن غفلت افزون می گردد . رعایت
 خواطر همسایه کان بهتر از رعایت دلهای خویشاوندان است
 چونکه دل خویشاوندان بقرابت مجبور است و نه همسایه بان .
 دل روشن بصحبت صلحاء و عارفین میل می نماید .
 و از صحبت خود بینان و نادانان بیزار می شود . معامله
 نمودن بندگان خدای تعالی را با احسان بنده را بدیان می
 رساند . و درود آوردن بر پیغمبر صلی الله علیه و سلم گذشتن
 بر صراط آسان می سازد و در مستحاج می کرداند .
 و صدقه ختم خدا را زائل می کند . و بوالدین احسان
 کردن سکرات موت را آسان می سازد . و صحبت اشرار
 و احمقان و ستم پیشه کان و حسودان تاریکیست سیاه . عارف
 آنست که بر طریق حق ساوڪ بزرگ بامداومت و استقامت
 باشد و آترا يك دقیقه ترك نکند . صوفی آنست که از اوهام
 و شکوڪ دور باشد و در ذات و صفات و افعال خدای تعالی بگوید
 چونکه (لیس کمنه نی) یعنی مانند او هیچ چیزی نیست
 و آنرا عام یقینی بداند تا از باب علم ظنی بر آید و کردانس
 از بند تقلید خلاص می شود . صوفی آنست که جز طریق
 رسول مکره صلی الله علیه و سلم سالک نباشد و بغیر از آن برجیز

دیگر حرکات و سکنات را بنا ننماید . صوفی آنست که
 اوقات را در تدبیر امور نفس خود صرف نمی کند زیرا میداند که
 مدبر حقیقی خدای تعالی است و بغیر از خدا در امور و احوال
 بر چیزی دیگر تکیه نسازد . صوفی آنست که مهما ممکن از
 مخالطه خلق اجتناب نماید زیرا که صوفی چندانکه با مخلوقات
 آمیزش بیفزاید آن قدر عیبهایش نمایان می شود و امر بروی
 مبهم ماند اگر اختلاط بعض کسان اختیار نماید در آن صورت
 با صالحان صحبت کند چنانکه (المرء علی دین خلیله) آمده است .
 نفس فقیر مانند کبریت احمر است صرف نکند الاحقر را برای
 حق . آنکه اقوال و افعال و احوال خود را در هر زمان بکتاب
 وسنت نسجد و خاطرش متهم نکردد او زردما در دیوان رجال
 ثابت نمی گردد . کسی که حاصلات را می داند صرف آن بر آن
 آسان می گردد . آنکه بنفس خود مستقیم باشد دیگری هم
 بدو مستقیم می شود . سایه شاخ کج چگونه راست می شود ؛ اگر
 فقیر نفس خود را خوار و ذلیل سازد و با آتش شوق و صدق
 بسوزد پس خدا در میدان استقامت ثابت گشته معدن خیرات
 و مقصد مخلوقات می شود . و او مانند باران می شود که هر جا که
 بیفتد فائده می سازد . و در آن زمان رحمت و سکینت بر خلق
 خدا می شود . گاه می شود که بدروغ و تکو تبعیت می نمایند
 و از صادق دوری می گیرند و بطراف مردمان مغروران از دحام
 می نمایند و از متروکان دور می شوند . و از چنان حال تعجب ممکن

چونکه آن حال حالت نفس است . و نفس هم قبه مزینه و قبر
 زرنگار و رواق وسیع را دوست دارد و شیخ بزرگ دستار سترگ
 بر سر داشته و آستین را دراز کرده محنتم می شود . برای
 کشف این حجاب همت دروینرا بلند ساز نه همت نفس را .
 و بنفس خود چنان خطاب کن که اگر رسول معظم و نبی
 محنتم صلی الله علیه و سلم را بر بوریه نشسته و تأثیر حصیر در
 وجود مبارک ایشان حاصل شده می دیدی و اهل بیتش را
 رضوان الله و سلامه علیهم بی طعام و بی خدم و حشم مشاهده
 می کردی . و کسرای عجم را بر اورنگ مرصع با کوهرا کران بها
 جالس است و اهل و عیالش را در نعم عظیمه مستغرق
 و اطراف ایشان با خدم و حشم محاط می دیدی آن زمان کجای
 ماندی و با کدام صف پیوسته می شدی اگر خدای تعالی
 نفسترا توفیق می دارد هر آینه متابعت رسول الله و اهل بیت
 آن حضرت صلی الله علیه و سلم را دوست می داشت . همت
 قلب را بحال اهل محمدی برسان تا از حزب الله شمار می شوی .
 چنانکه (الا ان حزب الله هم المفاجون) . و زنهار بدهد
 خود نگاه میفکن چونکه کرسنکی بی معرفت و ادب محمدی
 صفی ست اوصفات سکان . قدر خود را با داب محمدی در مراتب
 اهل وصلت بلند ساز و نمایش عمل و حرف ماومنی را از خود
 پنداز چونکه آن فضله شیطان است . و بنده خاص شو . تا
 بقرب برسی (و کنی بالله ولیاً) . ابنای این زمان بسحر بازی

وکیما وکفتن وحده و شطح و دعوی کاذبه کردن را بلند می سازند . زهار از مصاحبت چنین کسان چونکه ایشان تابعان و نزدیکان خود را بسوی نار و غضب جبار می کشند . و در دین خدا چیزی می در آرند که در دین نیست و ایشان از طائفة ماهستند یعنی طائفة خرقه پوشانند اگر ایشانرا می دیدی چنان می پنداشتی که ایشان مستجاب دعا و مقربان خدا هستند . اگر یکی را از ایشان بینی زود ازو بگریز و التجا بخدا بیار و بگو (یالیت بینی و بینک بعد المشرقین) . اگر جاهلی ازین طائفة دست ترا گرفته بگوید که بذکر الله و کتاب و سنت ملازمت نمای از جمیع مدعیان دروغگو که خود را خرقه پوش می سازند بهتر است . بگریز از ایشان چونانچه مردمان می گریزند از شیر ژیان و یا از مرد صاحب جزام .

(حذیفة) رضی الله عنه میفرماید که گروهی از ناس فخر کائنات رسول معظم صلی الله علیه و سلم را پر سیدند از خیر امامن از شرمی پرسیدم آن ترس که بر سرم نیاید . پس گفتم یا رسول الله ما در جاهلیت و شر بودیم و ایزد تعالی و تقدس این دین مبین اسلامرا بنحیر اظهار فرمود آیا بعد ازین خیر باز شرمی شود ؟ فرمود آری . گفتم آیا بعد از آن تر خیر می شود ! فرمود (نعم و فیه دخن) یعنی آری و در آن بدی و خبائث آن شر ظاهر است . گفتم خباثتش چیست ؟ فرمود که (قوم یهدون بغیر هدی تعرف منهم و تنکر) یعنی قومی بسوی ضلالت هدایت

می کنند خود را بر راه راست می نمایند با وجود که چنان نیستند .
 کفتم آیا بعد از آن هم شریعت؟ فرمود آری (دعا علی ابواب
 جهنم من اجابهم قزفوه فیها) یعنی قومیست بسوی ابواب جهنم
 دعوت می کنند هر کسی که بدیشان پیروی نمود زود او را بجهنم
 می اندازند . کفتم یا رسول الله آنها را بجا تعریف کن؟ فرمود که
 (هم من جلدت ایتکلمون بالسنتنا) یعنی ایشان بلباس مادر آمده
 بزبان ماحرف می زنند . کفتم اگر در چنان زمان یافت بشوم
 باید که چه کنم؟ فرمود که (تلزم جماعة المسلمين وامامهم) یعنی در
 آن زمان باجماعت اسلام وامام ایشان باش . کفتم اگر ایشان
 جماعت وامام نداشته باشند چه بکنم؟ فرمود که (فاعتزل تلك
 الفرق كلها ولوان تعض علی اصل شجرة حتی یأتیک الموت وانت
 علی ذاك) یعنی از تمامی ایشان خود را دور بکش اگر برای
 خوردن چیزی نداشته باشی و از کرسی بنی درخت را می لسی
 و می کزی و در چنین ازیت و مشقت میبری بهتر است از آن که
 در جماعت چنین کسان یافت بشوی . این وصیت پیغمبر امین
 سیدما وسید عالمین صلی الله علیه وسلم است آنرا نگاه دار
 و بد آن کار کن .

وزنه از تعزز در طریق یعنی اگر کسی از تو راه راست برسد
 هر کس آن را رد مکن چونکه چنین رفتار حرکت بی ادبیت
 بروردگار و بندگان کردگار . چونکه این طریق بر ذلت و خواری
 بنا شده است . چنانکه پیشینیان خود را ذلیل و حقیر نمودند و ایزد

تعالی ایشانرا عزیز نمود و خود را فقیر ساختند و خدای تعالی ایشانرا بفضل خود توانگر ترین مردمان ساخت و از صحبت فرقه که همیشه کلام بزرگانرا تاویل می نمایند و بنسبت و حکایات ایشان افتخار می نمایند احتراز نمای. چونکه بسیاری آنها بر ایشان عبارت از دروغ و افتراست. و نیست آن مکر عذاب خدا بمحلوقات. چون ایشان حقرا ندانستند و بر خیر حریص شدند پس خدای تعالی ایشانرا بمردمان بی خردان مبتلا کرده است. و در حدیثهای پیغمبر صلی الله علیه وسلم که بمقام رسالت منزّه هستند مانند مرغبه — و مرهبه — و غامضه — و ظاهره — افترا نمودند. و جناب خدا بعضی از اهل بدعت و ضلالت را بدروغ گفتن و افترا کردن بکلام بزرگان مساط کرده است و داخل کردند در کلامهای ایشان چیزیکه ایشان ازو خبر نداشتند و بعضی بدیشان تابع شدند و ببدترین اعمال لاحق شدند. زنهار از ایشان. و برای وصول بتراتب اعلا بدامن بآن پیغمبر ذیشان صلی الله علیه وسلم تمسک نمای و شرع شریف را پیش چشم بگذار و شاهراه اجماع بر تو هویدا ست و از جماعت هل سنت که فرقه ناجیه است دور مشو و بخدا اعتصام کن و بغیر از آن هر چیز را بگذار و در دل خود کلام مراید کن.

شعر

فلیتک تحلو والحیاء مریره و لیتک ترضی والانام غضاب

وليت الذى بينى وبينك عامر * وبينى وبين العالمين خراب
 اذا صح منك الودنا لكل هين * وكل الذى فوق التراب تراب
 عصمت بياك دامن مشايخ را مانند اهل غلو اعتقاد منماى .
 وچيزيكه درميان تو و درميان خدا باشد در آن باب بر مشايخ
 اعتماد مكن . زيرا ايزد تعالى و تقدس غيور است و نمى خواهد كه
 درميانش و ميان بنده اش كسى ديكر در آيد . مگر مشايخ تنها
 رهنماى طريق هستند كه از ايشان حال رسول الله صلى الله عليه
 وسلم گرفته مى شود . رضى الله عنهم و رضوا عنه . براضى
 شدن خدا از ايشان ما بحق عز و جل تضرع و نياز نمايم .
 باميد كه جناب خدا بندگان خاص خود را شرمنده نكرداند چونكه
 او اكرم الاكرمين است .

خود فروشى را بگذار . و بجانب تسليم كراى . و اگر
 مردمان را در حالت خود فروشى مى بينى خود را از ايشان دور
 بكن چونكه پيغمبر صلى الله عليه وسلم فرموده است (اذا رأيت
 شحا مطاعاً وهوى متبعا واعجب كل ذى رأى برأيه فعليك
 بنحويصة نفسك) .

اخلاق خود را باخلاق پيغمبر صلى الله عليه وسلم تطبيق نموده
 چنانكه بشو (نرم خوى نيكو مشرب حليمتر بخشنده تر راستگو
 و جوانمرد نرم دل خندان رو و متحمل و متواضع و مرعى الحاطر
 و مرعى الصعبة و متواصل الاحزان دائم الفكر كثير الذكر

طویل السکوت صبرکننده بر مصیبتها و متوکل علی الله و منتصر
 بالله و محب فقرأ و ضعفاً و خشمناك از حرامها) . و آنچه بیایی
 بخور . و آنچه کم کردی برای آن غمکین مشو . و تکیه زده
 نخور . و جامه درشت بپوش که توانگران بتو اقتدا نمایند .
 و جامه نو پوشیده دل بی نوایانرا محزون مکن . و انکشتری
 عقیق در انکشت بکن . و برخوابگاه درشت بخواب یا بر حصیر
 و یا برخاک بخواب . و در حرکات و سکنات و افعال و اقوال
 و احوال پیغمبر صلی الله علیه و سلم پایدار باش . خوب را خوب
 و بد را بد بگو . و بی ذکر نه بنشین و نه برخیز . و انجمن
 تو مجلس حلم و علم و حیاء و امانت و همنشینی توفیق و مسکین
 می باید . و بدخوی و زنا کار مشو . نه کسی را ذم بکن و نه
 بجز ثواب چیزی بگو . و هر جلس خود را نصیبتش بده .
 و از مردمان ذخیره مساز . و از مردمان احتراز و اجتناب
 نمای . و از هیچ کس روی خندان خود مپوش . و هیچ
 کس را چیزی مکن که از آن نفرت داشته باشد . و زبان و کوش
 خود را از گفت و شنید بد نگاه دار . و خدمتکار را سرزنش
 مکن . و سائل را رد مکن هیچ نباشد بخوش زبانی دلنرا بدست
 آر . و اگر در میان دو کار متردد باشی پس آسانتر اختیار نمای
 که کناه نداشته باشد . دعوت را قبول کن . و دوستان
 و برادران را بجوی . و آزارنده ات را بچش . بدی بر بدی

مقابله مکن . و شب در بارگاه خدای تعالی گریان باش و از خدای
بی همتا خوش باش و کنی بالله و لیا .
امام ما حضرت شافعی رضی الله تعالی عنه فرموده است که کسی که
نفس خود را فقیر دید باستقامت رسید . و نیز رضی الله عنه
گفت ارکان مروءت چار است .

(نیکو خوی و تواضع و جوا نردی و مخالفت نفس است)
و نیز گفت تواضع محبت می آرد . و قناعت راحت می بخشد .
و گفت مرد خوب آنست که هوشیار و زیرک و متغافل باشد .
و گفت علم آنست که سود رساند . نفس خود را در فقری
ولاوری مشاهده نمای که استقامت یابی . و ارکان مروءت را
محکم ساز که از اهل آن شمار بشوی . تواضع و قناعت بکن تا
محبوب و مسترین باشی . و تغافل نمای تا خوب شوی . و از
علم آن علم را بگیری که بنزد خدا بتوفیق رساند زیرا این دنیای
تو خیال است و همگی عبارت از زوال و جناب یزدان محول
احوال است .

یا ایها المعداد انقاسه . لابد یوما ان یتیم العدد

لابد من یوم بلا لیلۃ . و لیلۃ تأتی بلا یوم غد

خدای تعالی اولیاء خود را بزیر کبند خود پیراهن ستر پوشیده
است و ایشانرا از ما سوای خود ستر کرده است . و این هم
عبارت از حسن ظن خود در حق مخلوقات است . و زنهار
از بد کمائی در حق هیچ کس مکن در هنگام اقامت حجت

شرعیه بروی . شریعت خدا را نگاه دار . و نفسانیت و غرض
 بگذارد . بلکه هر کار باخلاص نمای زیرا نفسانیت مرض دل است .
 و آنچه نیز اگر شریعت بد گفته است تو نیز بد بگو و آنرا که
 خوب گفته است تو نیز خوب بگو . و در کردار و گفتار
 بجز رضای پروردگار خود منهای . و اگر بحجت شرعیه
 اثبات نشود در حق مخلوقات بدگمان مشو بلکه در حق هر کس
 حسن ظن نمای . چونکه جناب پروردگار اسرار بندگان
 خود را دانسته اظهار نمی فرماید . چنانکه (ولکل وجهه هو
 مولیها) بنابراین می باید که توحید بیضاء شریعت سردار انبیا
 علیه صلوات الله و سلامه توجه نمای (و کفی بربک هادیاً و نصیراً) .
 عقل هر چیز را بواسطه فهم قبول می کند . و دل بجز آنچه
 فوق فهم باشد انکار می نماید . پس همت خود را بجانب قلب
 و حکمت خود را بسوی عقل بگردان که بختیار شوی . در دست
 رکیست اتصال بدل دارد اگر چیزی از دنیا بد آن بگیرد آفتش
 بقلب می رسد . و این آفت آفتیست بزرگ و هولناک که
 مردمان بوی آگاه نیستند . فخر عالم حضرت رسول مکرم
 صلی الله علیه و سلم فرموده است که (حب الدنیا رأس کل خطیئة)
 پس از دنیا پرهیز کن و از لذت آن دور باش . و زنها در شب
 مانند حیوان مخواب . چونکه در شب تجلیات و نفحات خدای
 تعالی دارد اهل قیام آنرا اغتمام می نمایند و اهل منام از غمرات

آن محروم می مانند . و آن مغرور آسایش را که بخواب
لذت می بردارد و دلش از خدا فارغ می باشد بگو .

یا نؤوم الليل فی لذته * ان هذا النوم رهن بسهر
لیس ینساک وان نسیته * طالع الدهر وتصریف العیر
ان ذا الدهر سریع مکره * ان علا حط وان اوفی غدر
اوثق الناس به فی امنه * خائف یقرع ابواب الحذر

(مشاهده) عبارت از قرب مقرون بعلم یقین و حق یقین است
و آن را که خدای تعالی ازدوری و غفلت نگاه داشت با علم الیقین
بخدا تقرب ورزید . و معنی حق الیقین آنست که (اعبدا لله
کأنک تراه فان لم تکن تراه فأنه یراک) پس حضرت شهود عبارت
از همین است و بغیر ازین چیزی دیگر نیست . و کرانه مشاهده
خدای تعالی درین دنیا برای مخلوق خدا بحسب لغت درست
نمی آید . و بطریق لغت و معنی در باب مشاهده قصه حضرت
موسی علیه الصلاة والسلام بتو کفایت می کند . و حضرت
مشاهده تنها بصاحب قاب قوسین مخصوص شده بادل و حسم
و اختلاف آن هم معلوم است . و اختصاص آن حضرت
نزد اهل دلان مجزوم و هوید است . پس بجهت تقرب خدا
موافق رضای خدا نفس خود را مؤدب و مهذب ساز که از زمره
آن حضرات حساب می شوی . چنانکه (لایزال عبدی یتقرب
الی بالنوافل) بنص حدیث آمده است (هدی الله هو الهدی)
(وکی بالله ولیاً) .

اگر استاد این فن بیانی بوی شاگردشو • و اگر دست خود را
 برای بوسیدن بجانب تو دراز نماید تو پائشرا ببوس • تو بدنبال
 باش • چونکه ضرب نخستین بر سر می آید • اگر ظالمی بتو
 ظلم نماید و تو درباب گرفتن انتقام هیچ کدام حیلتي نتوانی یافت
 در آن صورت چار ناچار بجانب پروردگار التجا می توانی کرد •
 پس دل خود را از ما سوی الله بگردان • و امید خود را بدرگاه
 خدا بینداز • و کار خود بدو بسیار تاترا یاری نموده برای
 تو کاری می سازد که هرگز بخاطر تو نیامده است • و سر تسلیم
 و صدق التجا نیز عبارت ازین است • همت خود را بسوی
 رضا بقدر وقضا بلند نمای • مانند حضرت امام موسی الکاظم
 سلام الله علیه و رضوانه کار خود را بجانب خدا سپرد در وقتی که
 هارون الرشید غفر الله له او را بسته از مدینه منوره ببغداد برده
 در قید انداخت تا که آن ذات بزرگوار بزرگوار وفات نموده از قید خانه
 جنازه اش بر آمد و آن ذات تامردن از رضای باری انحراف
 نورزید • پس آن مرتبه مرتبه فوز عظیم است که هیچ کدام
 دیده آنرا ندیده و هیچ کوش نشنیده و در قلب خاطر هیچ کس
 خطور هم نکرده است (انما یوفی الصابرون اجرهم بغير حساب)
 و ائمه اهل بیت کرام علیهم سلام الله و رضوانه با وجود کرامت
 و رفعت منزلت ایشان عند الله برضای خالص راضی شدند •

آورده اند که عبد الملك ابن مروان اموی حضرت امام علی
 زین العابدین را سلام الله علیه و رضوانه از مدینه منوره بزنجیرهای

سخت دست و پا و کردنش را بسته بشام آورد . در آن حال
 زهری رحمه الله برای وداعش آمده بگریست و گفت ای فرزند
 رسول چکر گوشه بتول . می خواهم که بجای تو می باشم .
 حضرت امام رضی الله عنه گفت آیا چنان می پنداری که این حال
 بمن اذیت می رساند اگر می خواستم ازین حالها هیچ کدام
 بظهور نمی آمد . مکرتهای می خواهم که عذاب خدای را
 فراموش نکنم . بعد از آن دست و پای خود را از زنجیر رستگار
 ساخته نشان داد و باز باختیار خود دست و پا را در زنجیر نهاد .
 پس زهری رحمه الله دانست که حضرت امام رضی الله عنه بمنزله
 رضا در آمد و بمقام تسلیم محض رسید . و بحضرة فوز عظیم
 داخل شد . پس سینه اش آرام یافته و نفسش فراخ گردید .
 اگر برتبه رضا که از همه بلند است میتوانی رسید پس نفس
 خود را بسنج و بساز . و گرنه فرود آی بمرتبه دیگر که عبارت
 از صدق التجا بخداست از تدبیر و قوت و مکنّت و جزء و کل
 خود بکلی امید بریدن است . و خدای تعالی بیرون از ارادت
 و تدبیر تو کار ترا بنصرت و قدرت خود نیکو می سازد (و کی
 بالله نصیرا) .

اگر بسوی خدا دویده و التجا می نمای پس در آن باب حیب
 خدا صلی الله علیه و سلم را وسیله بساز . و صلوات و تسلیمات را
 مهما ممکن بیشتر ورد زبان خود بکن . و باعمل سنت آن
 حضرت صلی الله علیه و سلم بر دروازه جناب خدا استاده باش .

و بجناب یزدان تکیه نموده هر چیز را از خدا بخواه . و اگر درها
 بر تو مقفول کردند پس بکشانیده در مرتقب شو . اگر مخلوق
 راهی را مسدود نمایند پس خالق تنها بر بوبیت والوهیت خود آنرا
 بکشاید . از رحمتش ناامید مشو . و از روحش مأیوس مشو .
 خود را بوی پیوند نمای (و کفی بالله ولیاً) .

در جمیع احوال توکل نمودن تنها بر توفیق جناب ایزد متعال
 واجب است . غم و هم حسود را بگذار زیرا که هم او بدو
 کافست . و طرف احقر را بگذار زیرا که اندوه او بتو می رسد .
 و بصحبت خردمندان مائل شو . و حکمت را در هر جائی که بینی
 بگیر زیرا که خردمند حکمت را می ستاند اگر ردیوار هم نوشته
 باشد . و غی پر سده که این از کدام کس روایت شده است . و از
 کدام کافر مسموع . این جهان برای عبرت پیدا شده است
 و عاقل ار هر چیزی آن دنیا عبرت می گیرد . و از هر مأخذ
 عبرت را بقوه عقل خود بگیر . و بظرا از محلس بگردان .
 زنهار باهل دنیا نزدیک مشو زیرا نزدیکی ایشان دل آدمرا
 سخت می گرداند و تواضع نمودن بدیشان باعث خشم یزدان است
 و تعظیم ایشان کناهرا می افزاید . همراه فقیران دوست و مصاحب
 بشو . و بخدمت ایشان تعظیم تمام مشعول باش . و اگر کسی از
 ایشان بنزد تو بیاید زود برپاشده تواضع او بجای آر . و اگر
 خدمت تو نزد فقیران مقبول باشد پس دعای صالح ایشان را طلب
 نمای . و سعی نکن تا در دل ایشان برای خود مقامی معمور

بسازی چونکه دلهای فقیران جای رحمت یزدان است . و دل ترا
 پاک کن از رعونات بشریه . و هر که بر تو حق داشته باشد . یا تو بر او
 حق داشته باشی پس بدو مدارا کن تا که حق ترا بدهد و تو نیز حق او را
 بدهی . و اگر می توانی حق خود را حلال بکن و عوض آنرا
 از خدا بخواه . و همراه مردمان با ادب باش زیرا که ادیب
 بودن با مردمان چون ادیب بودن با یزدان است . از خود بینی
 و نسب و اهلیت بکلی توبه نمای . چونکه اگر کسی از عمل
 فروماند نسب او را نمی رهاوند .

صله رحم پیغمبر صلی الله علیه و سلم را ادا کن . و اهل یتش را
 تعظیم و تکریم کن . زیرا طوق منت آن حضرت در کردن
 ما است . چنانکه خدای تعالی فرموده است (قل لا اسئلكم
 علیه اجرا الا المودة فی القربی) . و محبت جمیع اصحاب آن
 حضرت صلی الله علیه و سلم در دل نگاه دار . زیرا که ایشان
 مصابیح هدی و نجوم اقتدا هستند . چنانکه در حدیث وارد
 شده است که (اصحابی کالنجوم بایهم اقتدیتم اهتدیتم) . از خدا
 بترس . چونکه (رأس الحکمة مخافة الله) . باید که از خدای
 تعالی بر حذر باش . زیرا که او مجمع هر خیر است . این است
 نصیحت من بتو .

(ای برادر) بدانکه تعلیم مرادم هوش ساخته است مکر من زمان
 و اهل زمان را بیا زمودم . و بانفس مجاهده کردم . و شرع شریف را
 خدمت نمودم . و بصحبت اهل صفا فائده مند شدم . پند

مرا بیزیر چونکه این بأخلاص از محبت نشئت نموده است .
 (رب حامل فقه الى من هو افقه منه) یعنی بسیاری شنونده کان
 از کوینده کان داناتر یافت می شوند .

(ای عبدالسمیع) در نصیحت مرا بعمل آر و مرا مانند مرد پرکار
 مین . * اگر کسی ترا بگوید که در ملک یزدان از من یعنی
 از بیچاره (احمد) هم کسی دیگر ناتوان دریافت می شود سخن او را
 باور مکن . * ولکن من می گویم (یسر الله علی وعلیک الطريق
 وجعلنا وایاک والمسلمین من المصطفین الاخیار والمخلصین الابرار

احباب الله ورسوله صلی الله علیه وسلم

وکفی بالله ولیاً والحمد لله

رب العالمین)

تمام شد

فی ۵ ماه ربیع الثانی سنه ۱۳۰۲



صحيفه	سطر	خطا	صواب
٠٦	٠٣	باهره است	باهره
١٠	١٠	لحمود	الجمود
١٣	٠٣	اللاسى	اللاش
٠٠	٠٣	المحتسم الهاشمى	المحتسم اخيا عبد السميع الهاشمى
٣٠	٠٣	قر فوه	قد فوه
٣٤	٢١	مكن	مكر